

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413208519
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamila Haverlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2014:6413208519.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, sudkyňou JUDr. Kamilou Haverlovou, v právnej veci navrhovateľky: V. F., K.. XX.XX.XXXX, bytom Š., Z. X/X - zastúpená JUDr. Ľudovítom Štanglovičom, advokátom so sídlom Šaľa, Jarmočná 2264/3, proti odporcovi: Y.. S. F., K.. XX.XX.XXXX, bytom Ž. K. Z., Y. X/XX - zastúpený Mgr. Kristínou Grausovou, advokátkou so sídlom Bratislava, Františkánske námestie 3, o návrhu navrhovateľky na určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa a návrhu odporcu za zrušenie vyživovacej povinnosti k navrhovateľke, takto

rozhodol:

- I. Odporca Y.. S. F., K.. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky V. F., K.. XX.XX.XXXX výživným vo výške 290,- € mesačne, počnúc dňom 16.07.2013, ktoré takto určené výživné je odporca p o v i n n ý zasielať k rukám navrhovateľky vždy do 15 - teho dňa v mesiaci vopred, pod následkom výkonu rozhodnutia.
- II. Zročné výživné za obdobie od 16.07.2013 do 06.04.2014, spolu vo výške 1.052,- € je odporca Y.. S. F., K.. XX.XX.XXXX p o v i n n ý uhrádzať v 70,- € mesačných splátkach spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania, počnúc dňom právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia k rukám navrhovateľky, pod následkom straty výhody splátok.
- III. Súd v zostávajúcej časti návrh navrhovateľky z a m i e t a.
- IV. Súd návrh odporcu na zrušenie vyživovacej povinnosti k navrhovateľke z a m i e t a.
- V. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala dňa 16.07.2013 (čl. 1 - čl. 3) na Okresný súd v Žiari nad Hronom návrh, ktorým sa domáhala určenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa voči odporcovi, v ktorom žiadala, aby súd určil jeho vyživovaciu povinnosť na sumu 431,- € mesačne od podania návrhu na tunajší súd, vždy do 15 - teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Svoj návrh odôvodnila tým, že naposledy bolo upravované výživné odporcu, v tom čase k maloletej navrhovateľke, rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 13P 264/2008 - 544 zo dňa 05.10.2011, kedy rodičia maloletej uzavreli rodičovskú dohodu v ktorej sa odporca zaviazal uhrádzať výživné na dieťa vo výške 166,- € mesačne, počnúc dňom 23.07.2008. Svoj návrh ďalej odôvodnila tým, že v súčasnosti je plnoletá, je študentkou druhého ročníka Vysoké školy City University Vysoká škola manažmentu v Bratislave, kde má zvýšené výdavky týkajúce sa úhrady školného ako aj ďalšie náklady spojené so štúdiom a zabezpečením svojich základných životných potrieb.

Odporca nesúhlasil so zvýšením vyživovacej povinnosti a zároveň vo svojom písomnom vyjadrení k podanému návrhu navrhovateľky na čl. 29 - čl. 36 podal návrh na zrušenie svojej vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke. Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že návrh navrhovateľky považuje za likvidačný, nemajúci oporu v jej reálnych potrebách a jeho pomeroch.

Na súdne pojednávanie konané dňa 06.06.2014 (čl. 140 - čl. 144) sa dostavili všetci účastníci konania. Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa so spisom Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 10C 88/2013, s pripojenými prílohami a správami, vypočul účastníkov konania a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta č. k. 13P 264/2008 - 544 zo dňa 05.10.2011 súd naposledy upravoval vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke, v tom čase ako k maloletej, kde schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa odporca zaviazal uhrádzať výživné vo výške 166,- € mesačne, počnúc dňom 23.07.2008.

Navrhovateľka a jej právna zástupkyňa podaný návrh na určenie vyživovacej povinnosti odporcu k plnoletému dieťaťu odôvodnili tým, že suma, ktorú doposiaľ odporca uhrádza navrhovateľke vo výške 166,- € mesačne nepostačuje na úhradu nákladov, ktoré má navrhovateľka, ktorá je t. č. plnoletá, je študentkou druhého ročníka vysokej školy, kde ročné školné bakalárskeho programu predstavuje sumu 2.222,- € a ročné školné magisterského programu predstavuje sumu 2.500,- €. V súčasnej dobe žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá v prevažnej miere uhrádza všetky jej náklady týkajúce sa nie len štúdiá, študijného programu, ale aj jej základných životných potrieb. Odporca naďalej prispieva na jej výživu sumou 166,- € mesačne. Medzi jej pravidelné mesačné výdavky ako uviedla vo svojom písomne podanom návrhu navrhovateľka, patrí stravovanie približne vo výške 210,- € mesačne, telefón vo výške 30,- € mesačne, oblečenie a obuv približne vo výške 50,- € mesačne, súkromné hodiny ruského jazyka + pomôcky vo výške 60,- € mesačne, kozmetika a drogéria vo výške 80,- € mesačne, iné výdavky spojené so štúdiom, knihy, ISIC karta, program Office, Notebook, antivírusový program, administratívne náklady približne vo výške 66,- € mesačne, náklady spojené s bývaním vo výške 120,- € mesačne, náklady na cestovanie približne vo výške 60,- € mesačne. V uvedených nákladoch nie sú zohľadnené náklady týkajúce sa kultúrneho vyžitia, dovolenky a pod. Jej ďalšími nákladmi boli náklady spojené so štúdiom ako zakúpenie notebooku v hodnote 278,94 € ako aj náklady týkajúce sa okuliarov, bežný nákup do školy, lieky a pod. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto žiadala, aby súd určil vyživovaciu povinnosť odporcovi vo výške 431,- € mesačne od podania návrhu na tunajší súd, vždy do 15 - toho dňa v mesiaci vopred k jej rukám s tým, že žiadala aj náhradu trov konania. Zároveň uviedla, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hnuteľné veci vyššej hodnoty. Právna zástupkyňa navrhovateľky trvala na zistených podkladoch pripojených k súdnemu spisu, výpovedi svojej klientky, ktoré jednoznačne potvrdzujú opodstatnenosť a odôvodnenosť podaného návrhu na určenie vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke minimálne vo výške 400,- € mesačne od podania návrhu na tunajší súd, t. j. od 16.07.2013. Zároveň poukázala, že odporca je spoluvlastníkom minimálne nadštandardného rodinného domu súp. č. XXX na parc. č. CKN XXX na LV č. XXX v KÚ O. Z.. Dlh na bežnom výživnom, ktoré má doposiaľ určené k navrhovateľke nemá žiaden, výživné si uhrádza pravidelne, ale okrem bežného výživného neprispieje žiadnou finančnou čiastkou ani naturálne. Všetky náklady týkajúce sa navrhovateľky v podstate hradí jej matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti.

Odporca na súdnom pojednávaní jednoznačne poukázal na svoje písomné vyjadrenie k podanému návrhu navrhovateľky, na jeho určenie vyživovacej povinnosti na čl. 29 - čl. 36 s tým, že s podaným návrhom navrhovateľky nesúhlasí a taktiež považuje za spôsobilý podnet pre zmenu pomerov jej návrh, keďže je študentkou bakalárskeho študijného programu vysokej školy, ale podľa jeho názoru došlo k takej zmene pomerov, na základe ktorej je potrebné zaoberať sa znížením, resp. zrušením jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľke, pretože sa jedná o súkromnú vysokú školu, kde ročné školné predstavuje sumu vo výške 2.150,- €, pretože rovnaký, resp. obdobný študijný program poskytujú na Slovensku viaceré verejné vysoké školy, na ktorých je denné štúdium bezplatné, napr. Univerzita Komenského, fakulta manažmentu, Ekonomická univerzita v Bratislave a pod. Preto nepovažuje ani z pohľadu otca navrhovateľky za racionálny jej výber v tejto súkromnej vysokej škole s nezanedbateľne vysokým ročným školným na úkor verejnej vysokej školy, ktorá školné nevyberá. Z týchto dôvodov preto podľa neho navrhovateľkou identifikované školné vo výške 2.222,- € nepredstavuje výdavok na jej odôvodnené potreby a súd by na túto sumu pri určovaní výživného nemal vôbec prihliadať. V tejto súvislosti tiež uviedol, že mu nie je zrejmé, prečo si navrhovateľka za daných okolností zvolila dennú

formu štúdia, keď štúdium na predmetnej vysokej škole je spoplatnené rovnako pre dennú ako aj externú formu. Pri rovnakých výdavkoch a s rovnakým výstupom v podobe totožného vzdelania by totižto bolo v jej schopnostiach a možnostiach zamestnať sa popri štúdiu a svoje životné potreby si uspokojovať priamo z vlastného príjmu. Poukázal aj na skutočnosť, že byva v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá je vlastníčkou dvoch bytov a je možné ich bývanie považovať za vysoký nadštandard. Skutočnosť, že návštevou danej vysokej školy sa zvýšia aj náklady aj na jej ubytovanie, keďže táto vysoká škola nedisponuje ubytovaním na internátoch, ani táto skutočnosť nemôže byť dôvodom jeho zvýšenia vyživovacej povinnosti. Ďalšie náklady, ktoré uviedla navrhovateľka vo svojom návrhu ako dôvod zvýšenia vyživovacej povinnosti spojené so zabezpečením kozmetiky, školy, je toho názoru, že navrhovateľke nič nebráni v tom, že je plnoletá a môže si rozšíriť svoje schopnosti o pracovné skúsenosti, napr. formou brigád a tým si zabezpečiť aj určitý príjem. Zároveň nevidí žiaden dôvod na to, aby navrhovateľka študovala zvolenú vysokú školu dennou formou, je tu totiž tá skutočnosť, že pokiaľ by študovala externe, znamenalo by to pre ňu rovnaký výdavok ako aktuálne a na druhej strane taktiež rovnaký prínos vo vzdelaní, mohla by sa uchádzať o riadne zamestnanie a tým si zabezpečiť aspoň určitú formu príjmu. Z tohto hľadiska je vôbec otáznosť, či je vôbec existencia vyživovacej povinnosti zo strany rodičov u navrhovateľky potrebná. Zároveň poukázal na skutočnosť, že od roku 1997 je samostatne zárobkovo činnou osobou. Podniká pod obchodným menom RNDr. Karol Graus - KMKP - Internacionál. Žiadnu inú zárobkovú činnosť, a to vrátane jeho povolania ako učiteľa vykonáva a ani nemá možnosť vykonávať zo zdravotných dôvodov, keďže od narodenia trpí srdcovou vadou, diagnostikovali mu vtedy na dvanástniku, v dôsledku čoho často trpí zažívacími ťažkosťami, hypertenziou a pravidelne, každých 2 až 5 rokov sa mu vytvárajú obličkové kamene, pri ktorých je dlhšie hospitalizovaný. Je vlastníkom 1 rodinného domu a pozemkov v KÚ O. Z., na LV č. XXX. Druhú polovicu vlastní spoluvlastníčka, ktorá sa prostredníctvom súdu snaží o zrušenie spoluvlastníctva. Vzhľadom k tomu, že sa už dlhšiu dobu nachádza v nepriaznivej finančnej situácii, predmetný spoluvlastnícky podiel sa už niekoľko rokov snaží predať, ide o nedokončenú prestavbu a zároveň je vlastníkom bytu o výmere 27,9 m² v KÚ P. Z.. Je spoločníkom dvoch obchodných spoločností. Jedna z nich už niekoľko rokov nevykazuje podnikateľskú činnosť, jedná sa o spoločnosť Rowex cs, s. r. o., IČO: 36 806 757, kde sa podieľa na imaní vkladom vo výške 1.659,695944 € a obchodnú spoločnosť ZH správcovská, s. r. o., IČO: 36 715 336, kde sa podieľa na imaní vkladom vo výške 996,- €. Iný majetok nevlastní. Navrhované výživné teda považuje za likvidačné, nemajúce oporu v navrhovateľkiných reálnych potrebách a jeho pomeroch. Zároveň podal návrh, aby súd po preskúmaní relevantných skutočností zrušil jeho vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke a priznal mu trovy konania.

Právna zástupkyňa odporcu sa plne pripojila k písomnému podaniu odporcu na čl. 29 - čl. 36, poukázala na to, že v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom č. k. 4C 99/2012 je práve riešené zrušenie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu v KÚ Z. Z., ktoré doposiaľ nie je právoplatne ukončené. Poukázala na výsledok hospodárenia za účtovné obdobie roku 2012, ktoré bolo výške 1.359,- €, pričom sa jedná o minimálny zisk danej spoločnosti u odporcu, ktorý iný príjem nemá a vzhľadom aj na jeho výpoveď a písomné vyjadrenie uvedené vyššie, maximálne navrhovala vyživovaciu povinnosť odporcu k navrhovateľke vo výške 200,- € mesačne, počnúc dňom podania návrhu na tunajší súd, t. j. dňom 16.07.2013. Vyššia vyživovacia povinnosť zo strany odporcu k navrhovateľke by bola pre neho likvidačná vzhľadom na jeho momentálnu finančnú, materiálnu a sociálnu situáciu ako aj zdravotné problémy, ktoré uviedol odporca.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd na základe prevedeného dokazovania mal potom jednoznačne preukázanú opodstatnenosť a odôvodnenosť podaného návrhu z časti navrhovateľky voči odporcovi s tým, že vychádzal zo skutočnosti, že naposledy bola upravovaná vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľke v čase keď táto bola maloletá, kedy bola odporcovi určená výška vyživovacej povinnosti k odporcyni v sume 166,- € mesačne, počnúc dňom 23.07.2008. Je nepochybné, že za dané obdobie je navrhovateľka staršia, vyspelejšia, zvýšili sa náklady nie len na zabezpečenie jej základných životných potrieb, ale i ďalších potrieb, a to hlavne z dôvodu, že v súčasnosti je už plnoletá, od 01.09.2012 je študentkou bakalárskeho programu na vysokej škole manažmentu formou denného štúdia, kde tak ako uviedla a podľa potvrdenia danej univerzity (čl. 84) uhradila aj ročné školné, ktoré predstavuje sumu 2.222,- €, t. j. 185,- € mesačne. Nepochybne jej ďalšími nákladmi sú náklady spojené so štúdiom na tejto škole, keďže sa jedná o denné štúdium, nepochybne je to aj úhrada stravy, ubytovania a ďalšie náklady spojené so zabezpečením základných životných potrieb, ako aj hygienických potrieb, zdravotnej starostlivosti, kultúrneho vyžitia, cestovania, ktoré presne rozpísala vo svojom písomnom návrhu ako aj uvádzala vo svojej výpovedi navrhovateľka, s ktorými sa súd stotožňuje. Nepochybne mal súd zistené, že náklady niekoľkonásobne prevyšujú bežné výživné uhrádzané odporcom doposiaľ, keďže okrem bežného výživného odporca neprispieje finančne ani naturálne navrhovateľke na jej zvýšené náklady spojené hlavne so štúdiom a tieto hradí výlučne jej matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Súd má zistené, že navrhovateľka nedisponuje a nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hnutel'né veci vyššej hodnoty. Oproti tomu odporca je SZČO od 01.07.1997 doposiaľ. Vlastní nehnuteľnosti v KÚ O. Z.Š. v polovici ako aj rodinný dom, v celosti je vlastníkom bytu v KÚ P. Z., podniká pod obchodným menom RNDr. Karol Graus - KMKP - Internacionál a je spoločníkom v ďalších dvoch obchodných spoločnostiach. U jednej z obchodných spoločností sa podieľal na imaní vkladom vo výške 1.659,695944 € a u druhej vo výške 996,- €. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 (čl. 39 - čl. 45) mal súd preukázané jeho príjmy 4.880,54 €, výdavky 14.727,06 €, strata - 9.846,52 €, základ dane 0,- €. Nepochybne bral súd do úvahy aj skutočnosť, že odporca je prokuristom v obchodnej spoločnosti PROEKOMK, spol. s r. o. a v obchodnej spoločnosti Bývanie JMK s. r. o. (čl. 91, čl. 76, čl. 73, čl. 71).

Vzhľadom na prevedené dokazovanie mal súd potom jednoznačne preukázanú čiastočnú opodstatnenosť a odôvodnenosť podaného návrhu navrhovateľky na zvýšenie, resp. určenie vyživovacej povinnosti tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto súdneho rozhodnutia, pričom je toho názoru, že určená výška vyživovacej povinnosti je primeraná, vzhľadom na vek, potreby, štúdium navrhovateľky, kde náklady týkajúce sa tohto štúdia boli preukázané súdu predložením listinných dôkazov zažurnalizovaných v súdnom spise a je toho názoru, že vykompenzovaním druhej časti týchto finančných nákladov zo strany matky navrhovateľky aspoň primerane dôjde k úhrade všetkých nákladov týkajúcich sa základných životných potrieb, štúdia, ako aj kultúrnych a športových potrieb navrhovateľky. Určenie výšky tejto vyživovacej povinnosti súd potom určil od podania návrhu navrhovateľky na

tunajší súd podľa horecítovaných zákonných ustanovení. Súd je toho názoru, že je v možnostiach a schopnostiach odporcu uhrádzať takto určené výživné vzhľadom na jeho finančné, majetkové dispozície, ktorú sú uvedené vyššie, ako aj skutočnosť, že okrem bežného výživného, ktoré mal doposiaľ určené na navrhovateľku ešte ako maloletú pred tromi rokmi vo výške 166,- € mesačne, sa nijakým spôsobom nepodieľal a nepodieľa na jej zvýšených výdavkoch, ktoré sú spojené s úhradou jej základných životných potrieb ako i štúdiom na vysokej škole, ktorým si zabezpečuje svoje finančné osamostatnenie sa v budúcnosti, čo súd považuje za jednoznačne správne, ako aj výber školy, ktorú si zvolila navrhovateľka slobodne, vo vlastnom uvážení a zároveň poukazuje na skutočnosť, ktorú si odporca musí uvedomiť, že pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd nevychádza len z horecítovaných zákonných ustanovení, podľa ktorých je potrebné predovšetkým brať ohľad na potreby navrhovateľa, pričom jeho miera je rôzna, podľa okolností prípadu, odstupňovaná podľa veku, štúdia, fyzickej a duševnej vyspelosti, zdravotného stavu, kultúrno-spoločenských potrieb, športových záujmov a pod. Toto však nie sú len jediné relevantné kritéria, ktoré sa pri určení výšky výživného zohľadňujú, pretože sa tu skúma aj životná úroveň povinných rodičov, pričom pri vyššej životnej úrovni rodiča, ktorý je povinný platiť výživné súd určí výživné vo výške, ktorá prevyšuje jeho reálne odôvodnené potreby a naopak, pri nižšej životnej úrovni rodiča, resp. jeho nižšom finančnom príjme sa určuje také výživné, ktoré pokryje aspoň nevyhnutné potreby dieťaťa - navrhovateľky. U povinnej osoby - odporcu, sú preto rozhodujúce jej reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné, pričom jediným kritériom tohto hľadiska nie je len aktuálny príjem, ale celkové jeho reálne schopnosti a možnosti, ktoré sa skúmajú z objektívneho hľadiska a komplexne, to znamená, že sa skúma jednak to, či jeho aktuálny príjem objektívne zodpovedá jeho schopnostiam a možnostiam, teda napríklad to, či k poklesu jeho aktuálneho príjmu nedošlo zo subjektívnych dôvodov, ale zároveň sa skúmajú i jeho celkové majetkové, finančné, sociálne pomery. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav potom mal súd preukázateľne zistené, že určenie výšky vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto súdneho rozhodnutia, je z časti primerané, z časti pokryje skutočné náklady navrhovateľky na štúdium a jej základné životné potreby a je v možnostiach a schopnostiach odporcu túto výšku vyživovacej povinnosti hradiť navrhovateľke. Vzhľadom na takto zistený skutkový stav súd potom návrh odporcu na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k navrhovateľke zamietol jednoznačne ako neopodstatnený a neodôvodnený. Keďže súd v plnom rozsahu nevyhovел podanému návrhu navrhovateľky, čo do zvyšku jej návrh potom zamietol. Súd zároveň určil aj zročné výživné za obdobie od 16.07.2013 (t. j. od určenia vyživovacej povinnosti, t. j. od podania návrhu do 06.04.2014, t. j. do vyhlásenia súdneho rozhodnutia, t. j. 8 mesiacov x 124,- € = 992,- € + 15 dní za júl 2013 x 4,- € = 60,- €, spolu 1.052,- €), kde v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 O. s. p. povolil odporcovi mesačne splátky.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu/rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach. Toto právo nemajú účastníci konania, ktorí sa ho po vyhlásení rozhodnutia vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.